

Примітки до фінансової звітності Товариства з обмеженою відповідальністю «Компанія з управління активами «ІНВЕСТГРУП»

Фінансова звітність ТОВ «КУА «Інвестгруп» підготовлена за звітний рік, який включає період з 01 січня 2015 року по 31 грудня 2015 року.

1. Основні відомості про товариство:

ТОВ "Компанія з Управління Активами "Інвестгруп" здійснює діяльність на підставі Закону України "Про інститути спільного інвестування (пайові та корпоративні інвестиційні фонди)" та Ліцензії на здійснення професійної діяльності на фондовому ринку - діяльності з управління активами інституційних інвесторів (діяльності з управління активами) виданої Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку номер рішення №2163 від 22.12.15. Товариство є фінансовою установою, яка надає фінансові послуги на фондовому ринку (ринку цінних паперів) та є членом Української асоціації інвестиційного бізнесу.

Основні функції компанії з управління активами: створення пайових інвестиційних фондів; управління активами ІСІ та забезпечення поточної діяльності ІСІ; аналіз ринку цінних паперів, нерухомості та інших ринків, інструменти яких перебувають у складі активів ІСІ, пошук нових об'єктів для інвестицій; регулярна переоцінка активів, оформлення договорів придбання і продажу активів, підготовка звітності до державних контролюючих органів.

На даному етапі розвитку бізнесу з управління активами в Україні більшість інвестиційних компаній є частиною великих фінансово-промислових груп. ПрАТ "КУА "Інвестгруп" не входить ні в одну з таких груп і є самостійним учасником ринку, що дозволяє діяти абсолютно неупереджено і виключно в інтересах клієнтів. Винагорода Компанії повністю залежить від результатів діяльності, що дозволяє бути повністю зацікавленими в зростанні активів і збереження репутації надійної фінансової структури.

Діяльність Компанії підлягає ліцензуванню: Ліцензія на здійснення професійної діяльності на фондовому ринку - діяльності з управління активами інституційних інвесторів (діяльності з управління активами), строк дії: необмежений, дата прийняття та номер рішення про видачу №2163 від 22.12.2015р.

Незважаючи на економічний стан в Україні Керівництво застосовує всіх необхідних заходів та постійно знаходиться в пошуках альтернативних методів управління та виробництва з метою стабільного розвитку Компанії, збереження трудового колективу та покращення якості основної продукції.

Юридична адреса та місце здійснення діяльності.

Юридична адреса Компанії: Україна, 69005, м. Запоріжжя, бул. Центральний, 21
Товариство здійснює свою основну діяльність за адресою: м. Запоріжжя, бул. Центральний, 21

Код ЄДРПОУ: 37408437

Дата та номер державної реєстрації: 01.12.2010 р., 1 103 102 0000 028281.

Офіційна сторінка в Інтернеті, на якій доступна інформація про Товариство:
www.investgroup.com.ua

ІСІ, активи яких перебувають в управлінні ТОВ «КУА «Інвестгруп»:

Пайовий венчурний інвестиційний фонд недиверсифікованого виду закритого типу «Інтерінвест».

Компанія з управління активами складає окрему фінансову звітність за результатами власної діяльності та діяльності зі спільного інвестування кожного із створених нею пайових інвестиційних фондів.

Кількість працівників складала станом на :

31 грудня 2015 р. 4 чоловік

31 грудня 2014 р. 4 чоловік.

Склад учасників, які володіють часткою в Статутному капіталі Товариства (у розмірі 10 і більше відсотків):

Інформація надана станом на 31 грудня 2015 р. Станом на 31.12.2014р. інформація залишилася без змін.

N п/п	Найменування (ПІБ) учасника Код за ЄДРПОУ (ідентифікаційний код) Місцезнаходження (адреса)	Сума, грн.	Частка, %
1	ТОВ «КОТОР», Код за ЄДРПОУ 37407570, адреса 69001, м. Запоріжжя, бул.Шевченка, буд. 6 прим 37	7 200 000	100

2. Основа підготовки фінансової звітності .

Основою надання фінансової звітності є чинні Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ), міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (МСБО) та Тлумачення (КТМФЗ, ПКТ), видані Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (РМСБО), в редакції чинній на 01 січня 2015 року, що офіційно оприлюдненні на веб-сайті Міністерства фінансів України.

За всі звітні періоди , які закінчувались 31 грудня 2014 г., Компанія складала фінансову звітність відповідно до Національних (стандартів) положень бухгалтерського обліку України. Зазначена фінансова звітність за рік, який завершено 31 грудня 2015 р., є **першою фінансовою звітністю, яка підготовлена відповідно до МСФЗ.**

Товариство вперше прийняло МСФЗ у 2015 році, датою переходу на МСФЗ визначено - **1 січня 2014 року.**

Фінансова звітність підготовлена на підставі правил обліку та оцінки об'єктів обліку за історичною собівартістю, за винятком оцінки за справедливою вартістю фінансових інструментів та фінансових активів на дату першого застосування МСФЗ у відповідності до МСФЗ 1 «Перше застосування міжнародних стандартів фінансової звітності» та МСБО 39, визначення яких здійснюється за справедливою вартістю з віднесенням змін за рахунок прибутків та збитків.

Принципи облікової політики, які були використані при підготовці зазначеної фінансової звітності надані нижче. Визначені положення облікової політики послідовно застосовувались по відношенню до всіх періодів, які надані в звітності. При формуванні фінансової звітності Товариство керувалося також вимогами національних законодавчих та нормативних актів щодо організації і ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні, які не протирічать вимогам МСФЗ.

Фінансова звітність за міжнародними стандартами фінансової звітності складається на основі бухгалтерських записів згідно українського законодавства шляхом

трансформації з внесенням корегувань, проведенням перекласифікації статей з метою достовірного представлення інформації згідно вимог МСФЗ.

Валюта надання інформації

Функціональною валютою фінансової звітності Компанії є українська гривня. Фінансова звітність надана у тисячах українських гривень.

Принцип безперервності діяльності.

В найближчому майбутньому Компанія продовжуватиме відчувати вплив нестабільної економіки в державі. Наслідком цього є невизначеність, яка здатна істотним чином впливати на майбутні операції, на можливість відшкодування вартості активів Компаніям, а також на її готовність своєчасно обслуговувати і погашати свої борги (зобов'язання) при настанні термінів їх погашення. Економічна стабільність більшою мірою залежатиме від ефективності фіскальних і інших заходів, які реалізує уряд України. Дана фінансова звітність підготовлена на основі припущення, що Компанія функціонуватиме в майбутньому. Це допущення передбачає реалізацію активів і виконання Компаніям узятих на себе зобов'язань, в ході своєї звичайної діяльності. Таким чином, фінансова звітність не містить яких-небудь коригувань відображених сум активів, які були б необхідними, якби Компанія не мала можливості продовжувати свою діяльність в майбутньому або у випадку коли вона була б вимушена реалізовувати свої активи не в ході своєї звичайної господарської діяльності.

3. Перше застосування МСФЗ

Компанія підготувала фінансову звітність, яка відповідає МСФЗ відносно звітних періодів, які закінчуються 31 грудня 2015 р. разом з порівнювальною інформацією станом на 31 грудня 2014 р. При підготовці наданої фінансової звітності вступний звіт про фінансовий стан був підготовлений на 1 січня 2014 р.- дату переходу Компанії на МСФЗ. Оскільки фінансова звітність Компанії за період, що закінчується 31 грудня 2015 року є першою фінансовою звітністю за МСФЗ, то облікова політика, яка застосована при формуванні цієї фінансової звітності, оснований на МСФЗ, зокрема, на МСФЗ 1. В той же час, фінансова звітність Компанії за попередній період, що закінчується 31 грудня 2014 року, була підготовлена у відповідності до вимог Національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку (НП(С)БО), які були основою для облікових політик попередніх періодів.

Застосування МСФЗ Товариством вперше для формування фінансової звітності обумовило зміни в облікових політиках, які застосовувалися до попереднього порівняльного періоду. Тому облікові політики для підготовки фінансової звітності за МСФЗ були застосовані на початок та кінець попереднього періоду ретроспективно відповідно до вимог МСФЗ 1.

Застосовані виключення:

МСФЗ (IFRS) 1 «Перше застосування Міжнародних стандартів фінансової звітності» звільняє Компанії, які вперше застосовують МСФЗ від ретроспективного застосування деяких МСФЗ.

Стандарт містить ряд добровільних і обов'язкових виключень ретроспективного застосування стандартів МСФО.

Компанія скористалася наступними добровільними виключеннями:

1. Справедлива вартість основних засобів визначена за історичною вартістю в якості передбачуваної вартості основних засобів.

2. Компанія класифікує фінансові інструменти (що не відносяться до категорій «утримувані до погашення» і «Позики і дебіторська заборгованість») як фінансові інструменти:

(а) оцінювані по справедливій вартості через прибуток або збиток або

(б) що є в наявності для продажу на дату переходу на МСФО (за умови виконання критеріїв

визнання відповідно до МСФОФ №9)

Фінансова звітність яка надається відрізняється від звітності, яка була надана відповідно до звітності складеної відповідно з ПСБО в зв'язку з тим, що в ній відображені деякі коригування, не проведені в бухгалтерському обліку Компанії, але які потрібні з метою відображення її фінансового стану, результатів господарчої діяльності та руху грошових коштів відповідно до МСФЗ.

Звіряння власного капіталу та прибутку або збитку

Узгодження власного капіталу станом на 01 січня 2014 року (дата переходу на МСФЗ) представлено наступним чином:

(в тис.грн.)

Статті	Номер операції	пояснення	Попередні ПСБО	Виправлення помилок	Вплив переходу на МСФЗ	МСФЗ
Відстрочені податкові активи	5	Оцінка у відповідності до МСФЗ	0		3	3
довгострокові фінансові інвестиції	6	Рекласифікація у відповідності до МСФЗ	7100		-7100	0
Поточні фінансові інвестиції	6	Рекласифікація у відповідності до МСФЗ	0		7100	7100
Інші статті активу			19	0	0	19
Актив, всього:			7119		3	7122
Статутний капітал			7200			7200
нерозподілений прибуток	5,9		(132)		(14)	(146)
Забезпечення виплат персоналу	9	Оцінка у відповідності до МСФЗ			17	17
Торговельна та інша поточна кредиторська заборгованість		Визнання у відповідності до МСФЗ	51	0	0	51
Всього по пасиву			7119		3	7122
В тому числі, власний капітал			7068		-14	7054

Пояснення до узгодження власного капіталу на дату переходу на МСФЗ
АКТИВ

Номер операції	пояснення
5	Оцінка відстрочених податків у відповідності до МСФЗ- на 3 тис.грн.
6	Довгострокові фінансові активи рекласифіковані до складу поточних фінансових інвестицій у відповідності до МСФЗ.
ПАСИВ	
9	Нарахування зобов'язань по майбутнім відпустками працівників відповідно до МСФЗ

Узгодження власного капіталу та залишків станом на 01 січня 2015 року представлено наступним чином:

В тис.грн.

Статті	Номер операції	пояснення	Попередні ПСБО	Виправлення помилок	Вплив переходу на МСФЗ	МСФЗ
Відстрочені податкові активи	5	Оцінка у відповідності до МСФЗ	0		2	2
довгострокові фінансові інвестиції	6	Рекласифікація у відповідності до МСФЗ	7100		-7100	0
Поточні фінансові інвестиції	6	Рекласифікація у відповідності до МСФЗ	0		7100	7100
Інші статті активу			6	0		6
Актив, всього:			7106		2	7108
Статутний капітал			7200			7200
нерозподілений прибуток	5,9		(142)		(9)	(151)
Забезпечення виплат персоналу	9	Оцінка у відповідності до МСФЗ			11	11
Торговельна та інша поточна кредиторська заборгованість		Визнання у відповідності до МСФЗ	48	0	0	48
Всього по пасиву			7106		2	7108
В тому числі, власний капітал			7058		(9)	7049

Пояснення до узгодження власного капіталу на 31.12.2014

АКТИВ

Номер операції	пояснення
5	Оцінка відстрочених податків у відповідності до МСФЗ- на 2 тис.грн.

6	Довгострокові фінансові активи рекласифіковані до складу поточних фінансових інвестицій у відповідності до МСФЗ.
ПАСИВ	
9	Нарахування зобов'язань по майбутнім відпусткам працівників відповідно до МСФЗ

Звіт про рух грошових коштів

Перехід на МСФЗ не привів до коригувань у звіті про рух грошових коштів за рік, що закінчився 31 грудня 2014 року.

4. Основні принципи облікової політики

4.1. Визнання та оцінка фінансових інструментів

Компанія визнає фінансовий актив або фінансове зобов'язання у балансі, коли і тільки коли воно стає стороною контрактних положень щодо фінансового інструмента. Операції з придбання або продажу фінансових інструментів визнаються із застосуванням обліку за датою розрахунку.

Компанія визнає такі категорії фінансових інструментів:

- фінансовий актив: акції та векселя, які утримуються з метою перепродажу;
- інвестиції, утримувані до погашення – векселя;
- дебіторська заборгованість;
- фінансові зобов'язання, оцінені за амортизова вартістю – видані векселя.

Фінансові інструменти відображаються по справедливій вартості або амортизованій вартості в залежності від їх класифікації.

Справедлива вартість – це сума, на яку можна обміняти актив або урегулювати зобов'язання при здійсненні операції на ринкових умовах між добре освідомленими, незалежними сторонами, які діють на добровільній основі. Справедлива вартість є поточною ціною фінансових активів на активних ринках.

Для визначення справедливої вартості де-яких фінансових інструментів, по яким відсутня інформація про ринкові ціни із зовнішніх джерел, використовується така модель оцінки, як модель дисконтованих грошових потоків. В даній фінансовій звітності зроблені відповідні розкриття, якщо зміни будь-якого допущення призведуть до суттєвих змін прибутку, доходів, загальної суми активів або зобов'язань.

Під час первісного визнання фінансового активу або фінансового зобов'язання Компанія оцінює їх за їхньою справедливою вартістю плюс операційні витрати, які прямо відносяться до придбання або випуску фінансового активу чи фінансового зобов'язання.

Інвестиції, призначені для торгівлі, наведені фінансовими активами, які придбані з метою отримання прибутку від торгової маржі. Компанія класифікує цінні папери як інвестиції, призначені для торгівлі якщо має намір реалізувати їх на протязі короткого періоду часу з дати їх придбання, тобто на протязі 12 місяців.

Категорія «*позики та дебіторська заборгованість*» надає собою непохідні фінансові активи з фіксованими платежами, які не котируються на активному ринку, за виключенням тих з них, які Компанія планує продати в подальшому.

До категорії *активів, які утримуються до погашення*, входять непохідні фінансові активи з фіксованими або визначеними платежами та фіксованим терміном погашення, по відношенню до яких у Керівництва Компанії є намір та можливість утримувати їх до надходження терміну погашення. Керівництво відносить інвестиційні цінні папери до категорії інвестицій, які утримуються до погашення, по даті їх первісного визнання та переглядає обґрунтування їх віднесення до даної категорії на кожну звітну дату.

Всі інші фінансові активи входять до категорії *активів, які утримуються з метою продажу*, які Компанія утримує на протязі невизначеного періоду часу та які можуть бути продані в разі необхідності підтримання ліквідності.

Згідно МСБО 39 параграф К376, МСФЗ 9 параграф Б5.1.2А найкращий доказ справедливої вартості фінансового інструмента при первісному визнанні - це ціна операції (тобто справедлива вартість наданої чи отриманої компенсації).

Якщо ринок для фінансового інструмента не є активним, визначати ту вартість, яка буде найбільш достовірною для конкретного фінансового інструмента на підставі обґрунтованих припущень підприємства.

За обмежених обставин наближеною оцінкою справедливої вартості може бути собівартість. Це може бути тоді, коли наявної останньої інформації недостатньо, щоб визначити справедливую вартість, або коли існує широкий діапазон можливих оцінок справедливої вартості, а собівартість є найкращою ціною справедливої вартості у цьому діапазоні.

Відповідно до МСФЗ 7 «Фінансові інструменти: розкриття інформації» п. 29 Розкриття справедливої вартості не вимагається:

а) коли балансова вартість є обґрунтованим приблизним значенням справедливої вартості, наприклад, для фінансових інструментів, таких як короткострокова торговельна дебіторська та кредиторська заборгованість;

в) для контракту, що містить умову дискреційної участі (як описано в МСФЗ 4), якщо справедливую вартість такої умови не можна оцінити достовірно.

Згідно МСБО 39 Амортизована собівартість фінансового активу або фінансового зобов'язання – це сума, за якою фінансовий актив чи зобов'язання оцінюється при первісному визнанні, мінус виплати основної суми, плюс (або мінус) накопичена амортизація будь-якої різниці між цією первісною сумою та сумою погашення із застосуванням методу ефективного відсотка та мінус будь-яке зменшення (прямо чи через застосування рахунку резервів) унаслідок зменшення корисності або неможливості отримання.

Метод ефективного відсотка – це метод обчислення амортизованої собівартості фінансового активу або фінансового зобов'язання (або групи фінансових активів чи фінансових зобов'язань) та розподілу доходу чи витрат від відсотків на відповідний період. Ефективна ставка відсотка – це ставка, яка точно дисконтує попередньо оцінені майбутні платежі або надходження грошових коштів протягом очікуваного строку дії фінансового інструмента та, якщо доцільно, протягом коротшого періоду до чистої балансової вартості фінансового активу чи фінансового зобов'язання.

МСФЗ 9 «Фінансові інструменти» (далі - МСФЗ 9) застосовувати в частині визнання, класифікації та оцінки фінансових активів, а з питань зменшення корисності фінансових активів, які класифікуються як такі, що оцінюються за амортизованою собівартістю, та операцій хеджування – МСБО 39 «Фінансові інструменти: визнання та оцінка» (далі – МСБО 39).

Витрати на операцію, які прямо відносяться до придбання фінансового активу, не включаються до їх вартості при первісній оцінці для фінансових активів, які класифікуються як такі, що оцінюються за справедливою вартістю, а визнаються у складі прибутку або збитку.

Визначаючи, чи дорівнює справедлива вартість при первісному визнанні ціні операції, потрібно брати до уваги чинники, характерні для цієї операції та для активу (параграф Б 4 МСФЗ 13). Наприклад, ціна операції може не представляти справедливую вартість активу чи зобов'язання при первісному визнанні, якщо є будь-яка з таких умов (за наявності):

а) це операція між зв'язаними сторонами, хоча ціна в операції зі зв'язаною стороною може бути використана як вхідне дане для оцінки справедливої вартості, якщо є свідчення того, що операція була здійснена на ринкових умовах;

б) операція відбувається під тиском, або продавець вимушений прийняти ціну в операції. Наприклад, це може бути у випадку, коли продавець зазнає фінансових труднощів;

в) одиниця обліку, представлена ціною операції, відрізняється від одиниці обліку для активу або зобов'язання, оціненого за справедливою вартістю. Наприклад, це може бути у випадку, якщо ціна операції включає витрати на операцію;

г) ринок, на якому відбувається операція, відрізняється від основного ринку (чи найсприятливішого ринку).

Облікова політика щодо подальшої оцінки фінансових інструментів розкривається нижче у відповідних розділах облікової політики.

Грошові кошти та їхні еквіваленти

Грошовими коштами визначаються високоліквідні короткострокові інвестиції, які можуть бути замінені на визначену суму грошових коштів та мають термін погашення три місяці або менше з дати їх придбання. Вони обліковуються по вартості придбання з урахуванням накопичених відсотків, що складає їх справедливую вартість. Грошові кошти на які має місце обмеження щодо їх використання відображаються в обліку окремою статтею якщо їх сума виходить за межу суттєвості.

Грошові кошти Компанії складаються з готівки в касі, кошти на рахунках в банках, грошові кошти на депозиті.

Дебіторська заборгованість

Дебіторською заборгованістю, визнаються фінансові активи (за виключенням дебіторської заборгованості, за якою не очікується отримання грошових коштів або фінансових інструментів, за розрахунками з операційної оренди та за розрахунками с бюджетом) та первісно оцінюються за справедливою вартістю плюс відповідні витрати на проведення операцій. Після первісного визнання дебіторська заборгованість оцінюється за амортизованою собівартістю, з застосуванням методу ефективного відсотка. Якщо є об'єктивне свідчення того, що відбувся збиток від зменшення корисності, балансова вартість активу зменшується на суму таких збитків із застосуванням рахунку резервів.

Резерв на покриття збитків від зменшення корисності визначається як різниця між балансовою вартістю та теперішньою вартістю очікуваних майбутніх грошових потоків. Визначення суми резерву на покриття збитків від зменшення корисності відбувається на основі аналізу дебіторів та відображає суму, яка, на думку керівництва, достатня для покриття понесених збитків. Для фінансових активів, які є істотними, резерви створюються на основі індивідуальної оцінки окремих дебіторів, для фінансових активів, суми яких індивідуально не є істотними - на основі групової оцінки. Фактори, які Компанія розглядає при визначенні того, чи є у нього об'єктивні свідчення наявності збитків від зменшення корисності, включають інформацію про тенденції непогашення заборгованості у строк, ліквідність, платоспроможність боржника. Для групи дебіторів такими факторами є негативні зміни у стані платежів позичальників у групі, таких як збільшення кількості прострочених платежів; негативні економічні умови у галузі або географічному регіоні групи.

Сума збитків визнається у прибутку чи збитку. Якщо в наступному періоді сума збитку від зменшення корисності зменшується і це зменшення може бути об'єктивно пов'язаним з подією, яка відбувається після визнання зменшення корисності, то попередньо визнаний збиток від зменшення корисності сторнується за рахунок коригування резервів. Сума сторнування визнається у прибутку чи збитку. У разі неможливості повернення

дебіторської заборгованості вона списується за рахунок створеного резерву на покриття збитків від зменшення корисності.

Авансові платежі та передоплата. Передоплата відображається в звітності за первісною вартістю за вирахуванням резерву від знецінення. Передоплата класифікується як довгострокова, якщо очікуваний термін отримання товарів або послуг, які відносяться до неї, складає вище ніж 1 рік, або якщо передоплата відноситься до активу, який буде відображатись в обліку як необоротний актив при первісному визначенні. Сума передплати за придбання активу включається в його балансову вартість при отриманні. Компаніям контролю над цим активом та наявності вірогідності того, що майбутні економічні вигоди, пов'язані з ним, будуть отримані. Якщо є ознака того, що активи, товари або послуги, які відносяться до передоплати, не будуть отримані, балансова вартість передплати підлягає зменшенню, а відповідний збиток від знецінення відображається в прибутках або збитках за рік.

Фінансові активи, доступні для продажу

До фінансових активів доступних для продажу Компанія відносить інвестиції в акції та векселя, після первісного визнання Компанія оцінює їх за справедливою вартістю. Результати від зміни справедливої вартості доступного для продажу фінансового активу(акцій), визнаються прямо у власному капіталі з відображенням у звіті про зміни у власному капіталі, за винятком збитків від зменшення корисності та збитків від іноземної валюти, доки визнання фінансового активу не буде припинено, коли кумулятивний прибуток або збиток, визнаний раніше у власному капіталі, слід визнавати у прибутку чи збитку. Якщо існує об'єктивне свідчення зменшення корисності фінансового активу, доступного для продажу, сума кумулятивного збитку виключається з власного капіталу і визнається у прибутку чи збитку. Неринкові акції, справедливую вартість яких неможливо визначити, обліковуються за собівартістю, за вирахуванням збитків від знецінення, якщо вони є.

Справедливою вартістю фінансового інструмента при первісному визнанні є, як правило, ціна операції (тобто справедлива вартість наданої або отриманої компенсації, див. також параграф Б5.1.2А та МСФЗ 13).

Справедливу вартість довгострокової позики або дебіторської заборгованості, за якими не нараховуються відсотки, можна оцінити як теперішню вартість усіх майбутніх надходжень грошових коштів, дисконтованих із застосуванням переважної ринкової ставки (переважних ринкових ставок) відсотка на подібний інструмент (параграф Б 5.1.1 МСФЗ 9).

При визначенні вартості позики потрібно враховувати можливу наявність суттєвої відмінності процентної ставки, передбаченої договором позики, від поточних ринкових ставок (дисконтовані грошові потоки за різними ставками можуть суттєво відрізнятися).

Позики відображаються в обліку, починаючи з дати видачі коштів позичальникам.

Після первісного визнання дебіторська заборгованість обліковується за амортизованою собівартістю із урахуванням вимог до зменшення корисності. Різниця між первісною сумою заборгованості та її дисконтованою вартістю в дату виникнення заборгованості списується на збиток від первісного визнання активу, з подальшою амортизацією цієї різниці протягом періоду погашення. Якщо дебіторська заборгованість погашається достроково, то неамортизований залишок різниці відображається у звіті про сукупний дохід того періоду, в якому відбулося дострокове погашення.

Подальша оцінка дебіторської заборгованості, на яку нараховуються відсотки за ставкою, що дорівнює або перевищує ринкову, і контракт передбачає щомісячне погашення нарахованих відсотків, здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює її номінальній вартості.

Короткострокова дебіторська заборгованість без встановленої ставки відсотка може оцінюватися за сумою первісного рахунку фактури, якщо вплив дисконтування є несуттєвим.

Грошові потоки, пов'язані з короткостроковою дебіторською заборгованістю, не дисконтуються, якщо вплив дисконтування є несуттєвим (параграф К384 МСБО 39).

Поточна торгова дебіторська заборгованість відображається за справедливою вартістю, яка дорівнює її вартості погашення.

Установити строк позовної давності для безнадійної дебіторської заборгованості після закінчення 3 років. У разі наявності безнадійної дебіторської заборгованості проводити списання суми безнадійної заборгованості на витрати.

За наявності сумнівної дебіторської заборгованості сформувати резерв сумнівних боргів. Створювати резерв сумнівних боргів виходячи з платоспроможності окремих дебіторів відносно загального розміру дебіторської заборгованості.

4.2. Основні засоби

Компанія визнає матеріальний об'єкт основним засобом, якщо він утримується з метою використання їх у процесі своєї діяльності, надання послуг, або для здійснення адміністративних і соціально-культурних функцій, очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких більше одного року та вартість яких більше 2500 грн.

Первісно Компанія оцінює основні засоби за собівартістю. Розглянувши доречність застосування будь-якого з виключень, передбачених МСФЗ 1, щодо ретроспективного застосування, керівництво вирішило застосувати історичну вартість як доцільну собівартість основних засобів на дату переходу. У подальшому основні засоби оцінюються за їх собівартістю мінус будь-яка накопичена амортизація та будь-які накопичені збитки від зменшення корисності

Подальші витрати.

Компанія не визнає в балансовій вартості об'єкта основних засобів витрати на щоденне обслуговування, ремонт та технічне обслуговування об'єкта. Ці витрати визнаються в поточних витратах по даті, коли вони понесені. В балансовій вартості об'єкта основних засобів визнаються такі подальші витрати, які задовольняють критеріям визнання активу.

Витрати на заміну крупних вузлів або компонентів основних засобів капіталізуються при одночасному списанні частин, які підлягають заміні.

На кінець кожного звітного року керівництво визначає наявність ознак знецінення основних засобів. Якщо буде виявлено один з наступних ознак, керівництво оцінює суму відшкодування актива, яка визначається як найбільша з двох величин: справедлива вартість за вирахуванням витрат на продаж актива та вартість, яка отримується від його використання. Балансова вартість актива зменшується до суми відшкодування; збиток від знецінення відображається в прибутках або збитках за рік [в сумі перевищення над величиною приріста його вартості, відображеного в складі капітала при попередній переоцінці]. Збиток від знецінення актива, визначений в попередніх звітних періодах сторнується (при необхідності), в разі зміни облікових (розрахункових) оцінок, використаних при визначенні вартості від використання актива або його справедливої вартості за вирахуванням витрат на продаж.

Прибуток або збиток від вибуття основних засобів визнається як різниця між отриманою виручкою від продажу та їх балансовою вартістю та відображається в прибутках або збитках за рік [в складі іншого операційного доходу або витрат].

Амортизація.

На землю амортизація не нараховується. На об'єкти незавершеного будівництва амортизація не нараховується.

Амортизація основних засобів Компанії нараховується прямолінійним методом з терміну використання – років:

Машини та обладнання	більше 5 років
Транспортні засоби	більше 5 років
Меблі	більше 4 років
інші	більше 12 років

Капітальні вкладення в орендовані приміщення амортизуються протягом терміну їх корисного використання. Амортизацію активу починають, коли він стає придатним для використання (тобто з наступного місяця після дати вводу об'єкта в експлуатацію). Амортизацію активу припиняють на одну з двох дат, яка відбувається раніше: на дату, з якої актив класифікують як утримуваний для продажу, або на дату, з якої припиняють визнання активу.

4.3. Нематеріальні активи

В складі нематеріальних активів враховані ліцензії на здійснення діяльності.

Нематеріальні активи Компанії, мають визначений термін корисного використання, крім ліцензій, які є безстроковими. Нематеріальні активи оцінюються за собівартістю за вирахуванням будь-якої накопиченої амортизації та будь-яких накопичених збитків від зменшення корисності. Нематеріальні активи, які виникають в результаті договірних або інших юридичних прав, амортизуються протягом терміну чинності цих прав.

Амортизація нематеріальних активів здійснюється із застосуванням прямолінійного методу і терміну корисного використання.

Нематеріальні активи амортизуються лінійним методом на протязі терміну їх корисного використання:

Термін корисного використання	(кільк.років)
Торгові знаки та патенти	[2-10 років]
Ліцензії на діяльність	безстрокові

Зменшення корисності основних засобів та нематеріальних активів.

На кожну звітну дату Компанія оцінює, чи є якась ознака того, що корисність активу може зменшитися. Компанія зменшує балансову вартість активу до суми його очікуваного відшкодування, якщо і тільки якщо сума очікуваного відшкодування активу менша від його балансової вартості. Таке зменшення негайно визнається в прибутках чи збитках, якщо актив не обліковують за переоціненою вартістю згідно з іншим стандартом. Збиток від зменшення корисності, визнаний для активу (за винятком гудвілу) в попередніх періодах, Компанія сторнує, якщо і тільки якщо змінилися попередні оцінки, застосовані для визначення суми очікуваного відшкодування.

4.4 Інвестиційна нерухомість.

До інвестиційної нерухомості Компанія відносить право власності на землю.. Інвестиційна нерухомість первісно оцінюється за собівартістю, включаючи витрати на операцію. Оцінка після визнання здійснюється на основі моделі справедливої вартості. Ринкова вартість для оцінки інвестиційної нерухомості Компанії визначається на підставі звітів незалежних оцінювачів, які мають відповідну професійну кваліфікацію. Прибуток або збиток від зміни в справедливій вартості інвестиційної нерухомості визнається в прибутку або збитку. Амортизація на такі активи не нараховується.

Наступні витрати капіталізуються в складі балансової вартості активу тільки тоді, коли існує висока вірогідність того, що Компанія отримає пов'язані з цими витратами майбутні економічні вигоди, та що їх вартість може бути надійно оцінена.

4.5 Податок на прибуток

Витрати з податку на прибуток являє собою суму витрат з поточного та відстроченого податків. Поточний податок визначається як сума податків на прибуток, що підлягають сплаті (відшкодуванню) щодо оподаткованого прибутку (збитку) за звітний період. Поточні витрати Компанії за податками розраховуються з використанням податкових ставок, чинних на дату балансу.

Відстрочений податок розраховується за балансовим методом обліку зобов'язань, та являє собою податкові активи або зобов'язання, що виникають в результаті тимчасових різниць між балансовою вартістю активу чи зобов'язання в балансі та їх податковою базою.

Відстрочені податкові зобов'язання визнаються, як правило, щодо всіх тимчасових різниць, що підлягають оподаткуванню. Відстрочені податкові активи визнаються з урахуванням імовірності наявності в майбутньому оподатковуваного прибутку, за рахунок якого можуть бути використані тимчасові різниці, що підлягають вирахуванню. Балансова вартість відстрочених податкових активів переглядається на кожну дату й зменшується в тій мірі, у якій більше не існує ймовірності того, що буде отриманий оподаткований прибуток, достатній, щоб дозволити використати вигоду від відстроченого податкового активу повністю або частково.

Відстрочений податок розраховується за податковими ставками, які, як очікується, будуть застосовуватися в періоді реалізації відповідних активів або зобов'язань. Компанія визнає поточні та відстрочені податки як витрати або дохід і включає в прибуток або збиток за звітний період, окрім випадків, коли податки виникають від операцій або подій, які визнаються прямо у власному капіталі. Компанія визнає поточні та відстрочені податки у капіталі, якщо податок відноситься до статей, які відображено безпосередньо у власному капіталі в тому самому чи в іншому періоді. Відстрочені податкові активи та зобов'язання показуються у звітності згорнуто так як існує законне право провести взаємозалік поточних податкових активів і зобов'язань, що відносяться до податку на прибуток, що справляється одним і тим самим податковим органом, і Компанія має намір здійснити взаємозалік поточних податкових активів і зобов'язань.

4.6. Фінансові зобов'язання

Кредити банків

Первісно кредити банків визнаються за справедливою вартістю, яка дорівнює сумі надходжень. У подальшому суми фінансових зобов'язань відображаються за фактичною сумою заборгованості, підтвердженою банківською установою.

Згортання фінансових активів та зобов'язань

Фінансові активи та зобов'язання не згортаються.

4.7 Виплати працівникам

Компанія визнає короткострокові виплати працівникам як витрати та як зобов'язання після вирахування будь-якої вже сплаченої суми. Компанія визнає очікувану вартість короткострокових виплат працівникам за відсутність як забезпечення відпусток - під час надання працівниками послуг, які збільшують їхні права на майбутні виплати відпускних.

4.8. Запаси.

Запаси враховуються за найменшою з двох величин: фактичною собівартістю або чистою ціною реалізації. При відпуску запасів на виробництво або іншому вибутті їх оцінка виконується за методом FIFO. Уцінка (дооцінка) запасів враховується в прибутках

(збитках) поточного періоду. Запаси використовуються більшою частиною для забезпечення управління Компанією.

4.9 Доходи та витрати

Доходи та витрати визнаються за методом нарахування. Виручка визнається, коли ризики та вигоди від володіння товаром переходять до покупця, що, як правило, здійснюється в момент переходу права власності до покупця, при умові, що ціна договорів фіксована або існує ймовірність її визначення, а повернення дебіторської заборгованості реально. Виручка оцінюється по справедливій вартості отриманої або очікуємої винагороди за вирахуванням торговельних або оптових знижок, та повернень продукції, а також відшкодовуваних податків та зборів.

Дохід від надання послуг відображається в момент виникнення незалежно від дати надходження коштів і визначається, виходячи із ступеня завершеності операції з надання послуг на дату балансу.

Дивіденди визнаються доходом, коли встановлено право на отримання виплати.

Витрати, понесені у зв'язку з отриманням доходу, визнаються у тому ж періоді, що й відповідні доходи.

4.10 Витрати по позикам

Витрати по позикам, які не є часткою фінансового інструменту та не капіталізуються як частина собівартості активів, визнаються як витрати періоду. Облікова політика передбачає в капіталізувати витрати на позики, які будуть безпосередньо відноситись до придбання, будівництва або виробництва кваліфікованого активу, як частина собівартості цього активу.

4.11. Облік умовних зобов'язань

На дату складання фінансової звітності може існувати ряд умов, що можуть призвести до виникнення додаткових збитків або зобов'язань для Компанії. Керівництво оцінює суму таких можливих майбутніх зобов'язань. Оцінка виконується на підставі передположень та включає в себе фактор суб'єктивності. При визначенні розміру можливих втрат в результаті судових або податкових узгоджень за участі Компанії або вимог, які можуть бути пред'явлені в вигляді позовів до Компанії, керівництво, в результаті консультацій з юристами та податковими консультантами, оцінює як перспективи таких судових або податкових узгоджень та пред'явлення таких вимог в судовому порядку, так і можливі суми відшкодування, які протилежна сторона вимагає, або може вимагати в суді. Якщо в результаті оцінки вірогідності виникнення майбутнього зобов'язання виявляється, що грошове зобов'язання визначено з достатнім рівнем впевненості, тоді вартісна оцінка такої заборгованості відображається в фінансовій звітності. В разі, коли умовне зобов'язання, яке має значну вартісну оцінку, не може бути класифіковано як вірогідне, а являється лише можливим, або вартісна оцінка не може бути визначена, то примітках до фінансової звітності включається інформація про характер такого зобов'язання та його вартісна оцінка (якщо сума може бути визначена з достатньою впевненістю та є значною).

Якщо вірогідність майбутнього збитку є незначним, то взагалі інформація про такий збиток не включається в примітки до фінансової звітності, за виключенням випадків, коли такий можливий збиток відноситься до наданої гарантії. В таких випадках сутність гарантії підлягає розкриттю. Однак, в деяких випадках умовні зобов'язання, можуть бути відображені в примітках до фінансової звітності, якщо, на думку керівництва, обумовленному на консультаціях з юристами або податковими консультантами, інформація про такі зобов'язання може бути необхідна акціонерам та іншим користувачам

фінансової звітності. Компанія не визнає умовні зобов'язання. Інформація про умовне зобов'язання розкривається, якщо можливість вибуття ресурсів, які втілюють у собі економічні вигоди, не віддаленою. Компанія не визнає умовні активи. Стисла інформація про умовний актив розкривається, коли надходження економічних вигод є ймовірним.

5. Ключеві бухгалтерські оцінки та професійні судження в застосуванні облікової політики

Використання оцінок та припущень

При підготовці фінансової звітності Компанія робить оцінки та припущення, які мають вплив на визначення суми активів та зобов'язань, визначення доходів та витрат звітного періоду, розкриття умовних активів та зобов'язань на дату підготовки фінансової звітності, ґрунтуючись на МСФЗ, МСБО та тлумаченнях, розроблених Комітетом з тлумачень міжнародної фінансової звітності. Фактичні результати можуть відрізнятися від таких оцінок. Оцінки, які особливо чутливі до змін, стосуються резерву від знецінення дебіторської заборгованості, визначення справедливої вартості довгострокової дебіторської та кредиторської заборгованості (в т.ч. векселів) , резерви майбутніх виплат (резерв відпусток) та справедливої вартості інвестиційної нерухомості і основних засобів.

Основні припущення стосовно майбутнього та інших ключових джерел виникнення невизначеності оцінок на дату балансу, які мають значний ризик стати причиною внесення суттєвих коригувань у балансову вартість активів та зобов'язань протягом наступного фінансового періоду, представлені таким чином:

	31.12.2014	31.12.2015
Резерв забезпечень	11	12

тис.грн.

Компанія використовує оцінки та робить допущення, які здійснюють вплив на показники, які відображені в фінансовій звітності на протязі наступного фінансового року. Оцінки та судження підлягають постійному аналізу та обумовлені минулим досвідом керівництва та інших факторах, в тому числі на очікуваннях відносно майбутніх подій.

Судження, які здійснюють найбільш значний вплив на показники, відображені в фінансовій звітності та оцінки , які можуть призвести до необхідності суттєвого коригування балансової вартості активів та зобов'язань на протязі наступного фінансового року, включають наступне:

Визнання відкладеного податкового активу.

Визнаний відкладений податковий актив є сумою податку на прибуток, який може бути зарахований проти майбутніх платежів податку на прибуток; він відбивається в звіті про фінансове положення. Відкладений податковий актив признається тільки в тому випадку, якщо використання відповідного податкового вирахування є високовірогідним. Визначення майбутнього прибутку оподаткування і суми податкових вирахувань, вірогідних до заліку в майбутньому, засноване на середньостроковому бізнес-плані, підготовленому керівництвом, і результатах його екстраполяції на майбутнє.

Такими активами визначені суми зобов'язань по нарахованим резервам відпусток працівникам.

Фінансові активи, що утримуються до погашення.

Керівництво застосовує думки для ухвалення рішення про те, чи можна класифікувати фінансові активи як утримувані до погашення, зокрема, для а) підтвердження свого наміру і здатності утримувати дані активи до погашення і б) визначення того, чи котируються активи на активному ринку. Якщо Компанія не зможе утримувати такі інвестиції до

погашення (при цьому окремі конкретні приклади – наприклад, продаж незначного об'єму інвестицій незадовго до терміну погашення – до уваги не приймаються), вона винна буде перекласифікувати всю категорію в активи, що є в наявності для продажу. Відповідно, дані інвестиції оцінюватимуться за справедливою вартістю, а не за амортизованою вартістю. Фінансовий інструмент є котируваним на активному ринку, якщо котирування можна вільно і регулярно отримувати на біржі, від брокера, ділера, галузевої групи, служби ціноутворення або регулятивного органу, і при цьому дані котирування є результатом реальних і регулярних операцій, здійснюваних на ринкових умовах.

Припинення визнання фінансових активів.

Керівництво застосовує професійні судження для того, щоб визначити, чи всі суттєві ризики та вигоди, пов'язані з володінням фінансовими та орендними активами, передаються контрагентам, та щоб визначити, які ризики та вигоди являються найбільш суттєвими. Керівництво Компанії оцінює зменшення корисності фінансових активів по даті коли була отримана інформація про банкрутство емітента або проводиться його ліквідація за рішенням державного органу управління.

Судження щодо справедливої вартості активів

Справедлива вартість інвестицій, що активно обертаються на організованих фінансових ринках, розраховується на основі поточної ринкової вартості на момент закриття торгів на звітну дату. В інших випадках оцінка справедливої вартості ґрунтується на судженнях щодо передбачуваних майбутніх грошових потоків, існуючої економічної ситуації, ризиків, властивих різним фінансовим інструментам, та інших факторів з врахуванням вимог МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості».

Методики оцінювання та вхідні дані, використані для складання оцінок за справедливою вартістю

Товариство здійснює виключно безперервні оцінки справедливої вартості активів та зобов'язань, тобто такі оцінки, які вимагаються МСФЗ 9 та МСФЗ 13 у звіті про фінансовий стан на кінець кожного звітного періоду.

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	Методики оцінювання	Метод оцінки (ринковий, дохідний, витратний)	Вихідні дані
Грошові кошти та їх еквіваленти	Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості	Ринковий	Офіційні курси НБУ
Боргові цінні папери	Первісна оцінка боргових цінних паперів як фінансових активів здійснюється за справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює ціні операції, в ході якої був отриманий актив. Подальша оцінка боргових цінних паперів здійснюється за справедливою вартістю.	Ринковий	Товариство має намір протягом 12 місяці достроково пред'явити векселедавцю векселі до сплати, тому вони обліковуються у складі поточних фінансових інвестицій за їх номінальною вартістю, яка є справедливою
Дебіторська заборгованість	Первісна та подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.	Дохідний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вхідні грошові потоки

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	Методики оцінювання	Метод оцінки (ринковий, дохідний, витратний)	Вихідні дані
Поточні зобов'язання	Первісна та подальша оцінка поточних зобов'язань здійснюється за вартістю погашення	Витратний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вихідні грошові потоки

6. Нові та переглянуті стандарти та тлумачення:

МСФЗ, Роз'яснення КРМФЗ (IFRIC) та поправки до МСФЗ, які вступили в силу вперше для річної фінансової звітності для року, що закінчився 31.12.2015.

Згідно параграфу 28 МСФЗ (IAS) 8 «Облікова політика, зміни в облікових оцінках та помилки», якщо перше застосування МСФЗ, Роз'яснення КРМФЗ (IFRIC) і поправок МСФЗ впливає на поточний або попередній період (або робило б вплив, але неможливо визначити суму коригування) або може вплинути в майбутніх періодах, то організація повинна зробити необхідні розкриття у своїй фінансовій звітності.

Поправки і Щорічні поліпшення МСФЗ, які набирають чинності вперше для річних звітних періодів, які закінчилися 31.12.2015 (всі вони є обов'язковими до застосування для річних періодів, що починаються 01.01.2015 або після цієї дати), представлені нижче.

Поправки:

- МСФЗ (IAS) 19 «Виплати працівникам»
- МСФЗ (IFRS) 2 «Платежі на основі акцій»
- МСФЗ (IFRS) 3 «Об'єднання бізнесу»
- МСФЗ (IFRS) 8 «Операційні сегменти»
- МСФЗ (IFRS) 13 «Оцінка справедливої вартості»
- МСФЗ (IAS) 16 «Основні засоби»
- МСФЗ (IAS) 38 «Нематеріальні активи»
- МСФЗ (IFRS) 1 «Перше застосування міжнародних стандартів фінансової звітності»
- МСФЗ (IFRS) 3 «Об'єднання бізнесу»
- МСФЗ (IFRS) 13 «Оцінка справедливої вартості»
- МСФЗ (IAS) 40 «Інвестиційна нерухомість»

Товариство врахувало зазначені зміни при розкритті фінансових звітів за 2015р..

Поліпшення МСБО (IAS) 19 «Виплати працівникам» торкнулися високоякісних корпоративних облігацій, що використовуються для оцінок ставок дисконтування для розрахунку вихідної допомоги. Поправки уточнюють, що такі високоякісні корпоративні облігації повинні бути виражені в тій же валюті, що й здійснені виплати. Таких ситуацій на Товаристві не має, тому вплив на показники звітності відсутній.

МСФО (IFRS) 13 "Оцінка за справедливою вартістю"

МСФО (IFRS) 13 встановлює порядок проведення оцінки за справедливою вартістю і розкриття інформації про визначення справедливої вартості. МСФО (IFRS) 13 не міняє вимог про відображення за справедливою вартістю тих або інших статей звітності. Сфера дії МСФО (IFRS) 13 охоплює як фінансові, так і нефінансові інструменти відносно яких інші стандарти МСФО вимагають або допускають оцінку за справедливою

вартістю а також розкриття оцінки за справедливою вартістю (за винятком окремо обумовлених випадків). Згідно МСФО (IFRS) 13, справедлива вартість - це ціна продажу активу або передачі зобов'язання ("ціна виходу") між учасниками основного (чи найбільш вигідного) ринку у поточних нормальних ринкових умовах на дату оцінки. При цьому ціна може бути визначена шляхом безпосереднього спостереження або з використанням іншої методики оцінки.

Товариство використовує правила визначення справедливої вартості для фінансових активів та проводить відповідні розкриття інформації. Зазначені положення були використані при складанні фінансової звітності за 2015 рік.

МСФЗ (IFRS) 7 «Фінансові інструменти: розкриття інформації» було уточнено, чи продовжує враховуватися контракт на обслуговування в основному капіталі з метою відповідності вимогам про розкриття інформації. Йдеться про ситуації, коли у компанії залишається право обслуговування конкретного фінансового активу за певну винагороду. У випадку, якщо дана винагорода за обслуговування залежить, наприклад, від термінів або суми отримання грошових коштів, то тоді у компанії є «подальша участь». Оцінка не залежить від того, чи очікується, що винагорода до отримання компенсує компанії виконання зобов'язань з обслуговування. Супутні поправки в МСФЗ (IFRS) 1 «Перше застосування МСФЗ» полягають у тому, що в нього додано примітку про те, що зазначені поправки в МСФЗ (IFRS) 7 застосовуються для розкриття інформації у скороченій проміжній фінансовій звітності.

МСФО (IFRS) 9 «Фінансові інструменти»

МСФО (IFRS) 9 застосовується відносно класифікації і оцінки фінансових активів і фінансових зобов'язань, як вони визначені в МСФО (IAS) 39. МСФЗ 9 дійсний для річних звітних періодів починаючи з 1 січня 2018 року. Враховуючи операції з фінансовими активами та інструментами Товариство прийняло рішення застосовувати вимоги цього стандарту за термінами, визначеними стандартом. Застосування першого етапу МСФО (IFRS) 9 надасть вплив на класифікацію і оцінку фінансових активів Товариства, але не зробить впливу на класифікацію і оцінку фінансових зобов'язань.

«Інвестиційні компанії» (Поправки до МСФО (IFRS) 10, МСФО (IFRS) 12 та МСФО (IAS) 27).

Дані поправки набувають чинності для річних звітних періодів, що починаються 1 січня 2014 р. або після цієї дати, і передбачають виключення з вимог про консолідацію для компаній, які відповідають визначенню інвестиційної компанії згідно МСФО (IFRS) 10. Виключення з вимог про консолідацію вимагає, щоб інвестиційні компанії враховували дочірні компанії за справедливою вартістю через прибуток або збиток.

На показники фінансової звітності Компанії такі вимоги не впливають бо відсутні такі фінансові інструменти.

Згідно МСФО (IFRS) 10 єдиним необхідним та достатньою умовою консолідації є наявність контролю. Ця зміна покликана усунути розбіжності між попередньою версією МСФО (IAS) 27, в якому використовувалася концепція контролю, і ПКР (SIC) 12, в якому акцент робився на ризиках. МСФО (IFRS) 10 дає детальніше визначення контролю, що усуває ряд недоліків визначення з МСФО (IAS) 27. Підприємствам надається можливість оцінки інвестицій за методом участі в капіталі при складанні окремої звітності. Товариство здійснює операції з інвестиціями виключно для отримання прибутку, а не з

метою контролю діяльності, тому використовує вимоги стандарту для формування показників фінансової звітності.

Нові стандарти:

В 2015 році було оприлюднено новий стандарт МСФЗ 16 "Оренда". Новим стандартом буде повністю переглянуто облікові правила оренди та передбачено обов'язкове відображення всіх договорів оренди як в активах, так і в зобов'язаннях балансу компаній. Адже МСФЗ 16 скасовує поділ оренди на операційну і фінансову. Новий стандарт буде застосовуватися для річних періодів, що починаються з або після 1 січня 2019 року. Можливо і раннє його застосування, але з одночасним використанням МСФЗ 15.

Товариство не вбачає необхідності дострокового врахування вимог стандарту, тому зазначені зміни будуть застосовуватись по термінам, передбаченим в МСФЗ 16.

Дата вступу МСФЗ 15 «Виручка» переноситься, на 1 січня 2018 року.

Товариство не вважає необхідним використання зазначених правок при складанні фінансової звітності за період 2015 року тому зазначені вимоги не використовувались та будуть застосовані в терміни, передбаченими стандартами.

Прийнятий МСФЗ 014 "Відстрочені рахунки тарифного регулювання" поширюється тільки на ті підприємства, господарська діяльність яких обмежена тарифним регулюванням. Компанія не є таким підприємством, тому вимоги стандарту не впливають на розкриття фінансової інформації.

7. Розкриття показників фінансової звітності:

7.1 Дохід від реалізації (в тис.грн.)

Основний дохід Компанія отримувала від надання послуг з управління активами пайового венчурного інвестиційного фонду недиверсифікованого виду закритого типу «Інтерінвест». До складу основного операційного доходу було включено:

	Тис.грн	
	2014	2015
Дохід від реалізації послуг	106	144
Всього чисті доходи	106	144

7.2 Адміністративні витрати

	2014	2015
Витрати на персонал	68	73
Утримання основних засобів	-	-
Витрати на охорону	-	-
Амортизація основних засобів	-	-
Інші	41	71
Всього адміністративних витрат	109	144

7.3 Інші доходи, інші витрати

	2014	2015
--	------	------

Інші доходи	-	6100
Дохід від реалізації фінансових інвестицій		6100
Інші витрати		6100
Собівартість реалізованих фінансових інвестицій	-	6100

7.5. Податок на прибуток

Основні компоненти витрат з податку на прибуток за звітний період:

Найменування показника	2014	2015
Поточний податок на прибуток	1	-
Відстрочені податкові активи: на початок звітного року	3	2
на кінець звітного року	2	-
Включено до Звіту про фінансові результати – усього		-
у тому числі:		
поточний податок на прибуток	1	-
зменшення (збільшення) відстрочених податкових активів	-	-
збільшення (зменшення) відстрочених податкових зобов'язань		

Відстрочені податки відображають чистий податковий ефект від тимчасових різниць між балансовою вартістю активів і зобов'язань для цілей фінансової звітності і для цілей оподаткування. Тимчасові різниці в основному пов'язані з різними методами визнання доходів і витрат, а також з балансовою вартістю певних активів. В звітному році такими різницями були поточні зобов'язання з нарахованого резерву відпусток.

7.6. Інвестиції, доступні для продажу

	2014	2015
Корпоративні права	1000	1000
Всього	1000	1000

7.7. Торгівельна та інша дебіторська заборгованість

	2014	2015
Торгівельна дебіторська заборгованість	4	6112
резерв під зменшення корисності дебіторської заборгованості		
чиста вартість торгівельної дебіторської заборгованості	4	6112
Аванси видані		3
Розрахунки з бюджетом		
Інша дебіторська заборгованість	2	2
Всього дебіторська заборгованість	6	6117

Дебіторська заборгованість Компанії не має забезпечення.

Аналіз простроченої, але не знеціненої дебіторської заборгованості, представлено наступним чином:

	2014	2015
До 30 днів	4	11
30-60 днів		4
60-90 днів		6100
90-120 днів		
Більше 120 днів	2	2

Резерви в звітному періоді не нараховувались.

7.8. Грошові кошти

	2014	2015
Каса та рахунки в банках, грн..	-	-
Банківські депозити, грн..	-	-
всього грошові кошти	-	-

7.9. Статутний капітал

Станом на 31 грудня 2014 та 31 грудня 2015 року зареєстрований та сплачений капітал складався з 7 200 000 гривень.

7.10. Торговельна та інша кредиторська заборгованість

	2014	2015
Заборгованість по пред'явленими векселями		
Торговельна кредиторська заборгованість	45	54
Розрахунки з бюджетом	1	1
Одержані аванси		
Заробітна плата та соціальні внески	2	4
Короткострокові кредити банків		
Всього кредиторська заборгованість	48	59

7.11. Умовні зобов'язання.

Судові позови Судових позовів протягом 2014-2015 рр. не було. Резерви у фінансовій звітності не створювалися.

Оподаткування – Внаслідок наявності в українському комерційному законодавстві, й податковому зокрема, положень, які дозволяють більш ніж один варіант тлумачення, а також через практику, що склалася в загалом нестабільному економічному середовищі, за якої податкові органи довільно тлумачать аспекти економічної діяльності, у разі, якщо податкові органи піддадуть сумніву певне тлумачення, засноване на оцінці керівництва економічної діяльності Компанії, ймовірно, що Компанія змушене буде сплатити додаткові податки, штрафи та пені. Така невизначеність може вплинути на вартість фінансових інструментів, втрати та резерви під знецінення, а також на ринковий рівень цін на угоди. На думку керівництва, Компанія сплатило усі податки, тому фінансова

звітність не містить резервів під податкові збитки. Податкові звіти можуть переглядатися відповідними податковими органами протягом трьох років.

Економічне середовище – Компанія здійснює свою основну діяльність на території України. Закони та нормативні акти, які впливають на операційне середовище в Україні, можуть швидко змінюватися. Подальший економічний розвиток залежить від спектру ефективних заходів, які вживаються українським Урядом, а також інших подій, які перебувають поза зоною впливу Компанії. Майбутнє спрямування економічної політики з боку українського Уряду може мати вплив на реалізацію активів, а також на здатність Компанії сплачувати заборгованості згідно строків погашення.

Керівництво Компанії провело найкращу оцінку щодо можливості повернення та класифікації визнаних активів, а також повноти визнаних зобов'язань. Однак Компанія ще досі знаходиться під впливом нестабільності, вказаної вище.

Ступінь повернення дебіторської заборгованості та інших фінансових активів – Внаслідок ситуації, яка склалась на в економіці України, а також як результат економічної нестабільності, що склалась на дату балансу, існує ймовірність того, що активи не зможуть бути реалізовані за їхньою балансовою вартістю в ході звичайної діяльності Компанії. Ступінь повернення цих активів в значній мірі залежить від ефективності заходів, які знаходяться поза зоною контролю Компанії, спрямованих різними країнами на досягнення економічної стабільності та пожвавлення економіки. Ступінь повернення дебіторської заборгованості Компанії визначається на підставі обставин та інформації, які наявні на дату балансу. На думку Керівництва, додатковий резерв під фінансові активи на сьогоднішній день не потрібен, виходячи з наявних обставин та інформації.

7.12. Розкриття інформації про пов'язанні сторони.

До пов'язаних сторін або операцій з пов'язаними сторонами належать:

- підприємства, які прямо або опосередковано контролюють або перебувають під контролем, або ж перебувають під спільним контролем разом з Компанією;
- асоційовані компанії;
- спільні підприємства, у яких Компанія є контролюючим учасником;
- члени провідного управлінського персоналу;
- близькі родичі особи, зазначеної вище;
- компанії, що контролюють Компанію, або здійснюють суттєвий вплив, або мають суттєвий відсоток голосів;

Характер відносин зі зв'язаними сторонами	2014				2015		
	Залишок на початок звітного року, тис. грн.	Нараховано, тис. грн.	Сплачено, тис. грн.	Залишок на кінець звітного року, тис. грн.	Нараховано, тис. грн.	Сплачено, тис. грн.	Залишок на кінець звітного року, тис. грн.
Компенсація провідному управлінському персоналу							
Поточна дебіторська заборгованість (продаж цінних паперів засновнику Товариства)							
Поточні зобов'язання (оренда офісного приміщення у власника - бенефіціара)							

Характер відносин зі зв'язаними сторонами	2014				2015		
	Залишок на початок звітної року, тис. грн.	Нараховано, тис. грн.	Сплачено, тис. грн.	Залишок на кінець звітної року, тис. грн.	Нараховано, тис. грн.	Сплачено, тис. грн.	Залишок на кінець звітної року, тис. грн.
Короткострокові виплати працівникам		19	19		18	18	
Поточні зобов'язання (купівля цінних паперів у засновника Товариства)							

Відомості про органи управління:

- Загальні збори акціонерів - Вищий орган управління Компанії;
- Наглядова рада - орган, що здійснює управління та контроль за діяльністю виконавчого органу Компанії в інтересах захисту прав та інтересів акціонерів та представляє інтереси акціонерів у Компанії в період між Загальними зборами акціонерів
- представники акціонерів (4 особи);
- Правління - виконавчий орган, який здійснює управління поточною діяльністю Компанії (3 особи);
- Ревізійна комісія (Ревізор) - контрольний орган Компанії, який здійснює контроль за фінансово-господарською діяльністю Правління;
- Служба внутрішнього аудиту - посадова особа, що проводить внутрішній аудит (контроль) Компанії, яка призначається за рішенням Наглядової Ради Компанії, підпорядковується та звітує перед нею. Служба внутрішнього аудиту (контролю) Компанії організаційно не залежить від інших підрозділів Компанії.

7.13. Звітність за сегментами.

Компанія має один основний сегмент - управління активами ІСІ та забезпечення поточної діяльності ІСІ;

8. Цілі та політика управління фінансовими ризиками

Основні фінансові інструменти Компанії включають торгову кредиторську заборгованість, банківські кредити, цінні папери, фінансову оренду. Основною ціллю даних фінансових інструментів є залучення коштів для фінансування операцій Компанії. Також Компанія має інші фінансові інструменти, такі як торгова дебіторська заборгованість, грошові кошти та короткострокові депозити.

Основні ризики включають ризик кредитний ризик, ризик ліквідності.

Політика управління ризиками включає наступне:

Кредитний ризик. Компанія укладає угоди виключно з відомими та фінансово стабільними сторонами. Операції з новими клієнтами здійснюються на основі попередньої оплати. Дебіторська заборгованість підлягає постійному моніторингу. Відносно кредитного ризику, пов'язаного з іншими фінансовими інструментами, які включають фінансові інвестиції, доступні для продажу, та фінансові інвестиції до погашення, ризик пов'язаний з можливістю дефолту контрагента, при цьому максимальний ризик дорівнює балансовій вартості інструменту.

Ризик ліквідності. Компанія здійснює контроль ліквідності, шляхом планування поточної ліквідності. Компанія аналізує терміни платежів, які пов'язані з дебіторською заборгованістю та іншими фінансовими активами, а також прогнози потоки грошових коштів від операційної діяльності.

Інформація щодо платежів за фінансовими зобов'язаннями Компанії в розрізі строків погашення представлена наступним чином:

Тис.грн.

Рік, що закінчився 31 грудня 2014 року	До	Від	Від	Від	Більше	Всього
	1	1	3	1 року	5 років	
	місяця	місяця	місяців			
		до	до	до		
		3	1 року	5 років		
		місяців				
Короткострокові позики банку						
Торгова та інша кредиторська заборгованість	7	4	4	33		48
ВСЬОГО	7	4	4	33		48
Рік, що закінчився 31 грудня 2015 року	До	Від	Від	Від	Більше	Всього
	1	1	3	1 року	5 років	
	місяця	місяця	місяців			
		до	до	до		
		3	1 року	5 років		
		місяців				
Короткострокові позики банку						
Торгова та інша кредиторська заборгованість	6	5	4	44		59
ВСЬОГО	6	5	4	44		59

Управління ризиками відіграє важливу роль у фінансовій діяльності. Товариство визнає, що потрібно мати ефективні процеси управління ризиками, основною метою яких є захист діяльності від суттєвих ризиків.

Управління ризиками є сукупністю обраних Товариством управлінських заходів, спрямованих на досягнення поставленої мети управління ризиком і допомагає сконцентрувати зусилля і ресурси на найоптимальніших варіантах рішення при здійсненні Товариством діяльності з торгівлі цінними паперами та іншими фінансовими інструментами.

Метою управління ризиком є сприяння підвищенню вартості власного капіталу Товариства, одночасно забезпечуючи досягнення цілей зацікавлених сторін, а саме:

- клієнтів та контрагентів Товариства;
- керівних органів управління Товариством;
- працівників Товариства;
- інших сторін (суб'єктів).

Метою політики управління ризиками є виявлення, аналіз та управління ризиками, яких зазнає Товариство, встановлення прийнятних лімітів ризику та впровадження засобів контролю ризиків, а також здійснення постійного моніторингу рівнів ризиків та дотримання встановлених лімітів з боку регуляторного органу України.

Діяльність Компанії у сфері управління ризиками спрямована на забезпечення досягнення стратегічних цілей Товариства, збільшення прибутковості за умов дотримання інтересів усіх зацікавлених сторін.

Основними цілями Компанії у сфері управління ризиками є:

- забезпечення реалізації стратегії розвитку Товариства;

- своєчасна адаптація Компанії до змін у внутрішньому та зовнішньому середовищі;
- забезпечення ефективного функціонування Товариства, його стабільності.

Товариство в своїй діяльності визнає наступні **основні види ризиків**: системний ризик, кредитний, ринковий, ризик зміни ціни, ризик опціонів, ризик ліквідності, операційний ризик, кадровий ризик, ризик, пов'язаний з репутацією, юридичний ризик, стратегічний ризик, ризик, пов'язаний із здійсненням діяльності на фондовому ринку. Загальні положення системи управління ризиками сформовані «Положенням про систему управління ризиками в ТОВ «КУА «Інвестгруп», затвердженими Протоколом № 49 від 30.12.2014 р.

Кредитний ризик

Кредитний ризик являє собою поточний чи майбутній ризик збитків, що виникають в результаті негативних змін фінансового стану Товариства, що виникають в результаті неспроможності будь-якої особи, що є стороною за договором з Товариством, виконати умови такого договору, в тому числі ризик недобросовісності контрагента, що полягає в неспроможності контрагента (боржника чи будь-якого дебітора) виконати взяті на себе зобов'язання за будь-якою угодою із професійним учасником ринку цінних паперів.

Під час оцінювання кредитний ризик розділяється на індивідуальний та портфельний кредитний ризик.

Джерелом індивідуального кредитного ризику є окремих емітент цінних паперів, клієнт, контрагент. Оцінка індивідуального кредитного ризику здійснюється через оцінку надійності та кредитоспроможності – емітента, окремого контрагента, тобто спроможність своєчасно та в повному обсязі розрахуватися за прийнятими зобов'язаннями.

Оцінка портфельного кредитного ризику здійснюється шляхом відстеження змін сукупної вартості активів Компанії з урахуванням всіх відкритих операцій, яким притаманний кредитний ризик (операції з цінними паперами, портфель дебіторської заборгованості тощо).

Ринковий ризик

Ринковий ризик являє собою поточний чи майбутній ризик збитків, який виникає в результаті несприятливих змін у цінах чи ринкової вартості цінних паперів або інших фінансових інструментів, включаючи змінність процентних ставок. При виявленні та управління ринковим ризиком здійснюється підготовка достовірних даних і ефективних методик, таких, як розрахунок ризикової вартості, стрес-тестування для оцінки характеру та вартості ринкових позицій і для оцінки рівня ринкового ризику

Метою управління ринковим ризиком є досягнення запланованого рівня прибутку за прийнятного для акціонерів рівня ризику, тобто мінімізація втрат від неочікуваних коливань процентних ставок та валютних курсів.

Концентрація інших ризиків

Менеджмент Компанії приділяє значну увагу контролю за іншими ризиками, які виникають в процесі діяльності, а саме: операційному, кадровому, ризику, що пов'язаний з репутацією, стратегічному, ризику, професійної діяльності.

Операційний ризик може виникнути в результаті збою у системах Компанії в таких галузях, як корпоративне управління, засоби внутрішнього контролю, інформаційна технологія, або в інших операційних системах, необхідних для провадження професійного учасника ринку цінних паперів. Такі збої можуть призвести до фінансових втрат через помилку, шахрайство або несвоєчасне виконання роботи чи інші непередбачені події, такі як

пожежа, перебої з електропостачанням або інші лиха. З метою нейтралізації ризику організація бізнес-процесів у Товаристві здійснюється із забезпеченням максимальної стабільності та надійності у роботі операційних, телекомунікаційних систем. Працівники ознайомлюються з посадовими інструкціями іншими внутрішніми нормативними документами, які регламентують роботу підрозділів Товариства, порядок їх взаємодії.

Стратегічний ризик – це поточний чи майбутній ризик збитків, який виникає в результаті прийняття помилкових ділових рішень, неналежного виконання ділових рішень або ігнорування змін зовнішніх економічних умов.

Ризик, пов'язаний із здійсненням професійної діяльності на фондовому ринку (ризик професійної діяльності), розуміється як ймовірність настання подій, що приводять до неможливості виконання (неналежного виконання) професійним учасником своїх зобов'язань, пов'язаних із здійсненням професійної діяльності.

Працівники Компанії приймають участь в семінарах для працівників фінансових установ, які організовуються за участю Державної служби фінансового моніторингу України, Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку України.

Відділ внутрішнього аудиту є рідше одного разу в рік здійснює перевірку виконання вимог діючого законодавства України щодо запобігання та протидії легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом.

Крім того, щорічно проводиться перевірка фінансової діяльності незалежною аудиторською фірмою.

Робота служби внутрішнього аудиту

З метою удосконалення системи управління ризиками, контролю та корпоративного управління; для забезпечення надійності та ефективності системи внутрішнього контролю на ТОВ «КУА «Інвестгруп» створена служба внутрішнього аудиту, діяльність якої регламентована «Положенням про службу внутрішнього аудиту (контролю)», затвердженого Загальними зборами учасників (Протокол №31 від 04.07.2014 року).

Посадова особа, що проводить внутрішній аудит (контроль) Компанії (далі – внутрішній аудитор) є Службою внутрішнього аудиту (контролю) Компанії

Внутрішній аудитор призначається Загальними зборами акціонерів Компанії з метою оцінки та вдосконалення системи внутрішнього контролю Компанії, в цілях надання Загальним зборам (вищому органу управління) Компанії та керівництву Компанії необхідної підтримки (сприяння) у виконанні їх обов'язків з досягнення мети діяльності Компанії

Діяльність відділу внутрішнього аудиту Компанії у 2015 році була направлена на перевірку й оцінку адекватності та ефективності системи внутрішнього контролю та якості виконання призначених обов'язків співробітниками Компанії, надання незалежної оцінки системи внутрішнього контролю, встановленого контролю за ризиками, зменшення ризиків у проведенні операцій, пов'язаних з раціональним та ефективним використанням ресурсів Компанії.

Ризик ліквідності

Ліквідність – це здатність забезпечити своєчасне виконання своїх грошових зобов'язань, яка визначається збалансованістю між строками і сумами погашення розміщених активів та строками і сумами виконання зобов'язань банку, а також строками та сумами інших джерел і напрямів використання коштів (надання кредитів, інші витрати).

Фінансова діяльність піддається ризику ліквідності – ризику недостатності надходжень грошових коштів для покриття їх відпливу, тобто ризику того, що банк не зможе розрахуватися в строк за власними зобов'язаннями у зв'язку з неможливістю за певних умов швидкої конверсії фінансових активів у платіжні засоби без суттєвих втрат.

Управління капіталом

Товариство здійснює управління капіталом з метою досягнення наступних цілей:
 зберегти спроможність Компанії продовжувати свою діяльність так, щоб воно і надалі забезпечувало дохід для учасників Компанії та виплати іншим зацікавленим сторонам;
 забезпечити належний прибуток учасникам Компанії завдяки встановленню цін на послуги Товариства, що відповідають рівню ризику.

Керівництво Компанії здійснює огляд структури капіталу на щорічній основі. При цьому керівництво аналізує вартість капіталу та притаманні його складовим ризики.

КУА, яка не управляє активами недержавних пенсійних фондів зобов'язана підтримувати розмір власного капіталу на рівні не менше ніж 7 000 тис. грн. Розмір власного капіталу Компанії станом на 31.12.2014 р. та на 31.12.2015 р. склав 7058 тис. грн. та 7046 тис. грн. відповідно. Розмір власного капіталу Компанії на достатньому рівні.

Резервний фонд КУА створюється відповідно до установчих документів та діючого законодавства.

Відповідно до вимог чинного законодавства Товариство повинно постійно дотримуватись пруденційних нормативів, що обмежують ризики професійної діяльності на фондовому ринку в його діяльності:

Нормативи платоспроможності та фінансової стабільності КУА, які включають:	
1. Показник покриття зобов'язань власним капіталом КУА (Нормативне значення показника має бути не більше 1). Показник покриття зобов'язань власним капіталом = зобов'язання / власний капітал	
31 грудня 2015	31 грудня 2014
0,010	0,006
2. Показник фінансової стійкості КУА (Нормативне значення показника має бути не менше 0,3). Показник фінансової стійкості = власний капітал / вартість активів	
31 грудня 2015	31 грудня 2014
0,990	0,993

Товариство дотримується відповідних пруденційних нормативів.

Регулятивний капітал є одним з найважливіших показників діяльності Товариства, основним призначенням якого є покриття негативних наслідків різноманітних ризиків, які банки беруть на себе в процесі своєї діяльності, та забезпечення захисту вкладів, фінансової стійкості й стабільної діяльності.

Стратегія щодо капіталу є складовою загальної стратегії розвитку Товариства, числовий вираз якої фіксується у бізнес-планах. При розробці стратегії щодо капіталу домінуючими є наступні принципи - дотримання нормативних вимог встановлених Законодавством; забезпечення сталого нарощування активних операцій; якість капіталу; постійне вдосконалення системи управління ризиками.

Система управління капіталом спрямована на забезпечення дотримання встановлених Законодавством вимог щодо капіталу, а саме:

- а) дотримання вимог до капіталу, встановлених НКЦПФР;
- б) виконання нормативів адекватності регулятивного капіталу (нормативу платоспроможності) та мінімального коефіцієнта співвідношення регулятивного капіталу до сукупних активів;
- в) дотримання мінімального розміру капіталу - капітал Компанії не може бути нижче мінімального рівня, визначеного Законодавством. Капітал Компанії не може бути меншим статутного капіталу;
- г) спроможності Компанії функціонувати як безперервно діюче Товариство.

Протягом 2015 року розмір регулятивного капіталу не було збільшено.

Норматив (коефіцієнт) співвідношення регулятивного капіталу до сукупних активів відображає розмір регулятивного капіталу, необхідний для здійснення активних операцій, та установлює мінімальний коефіцієнт співвідношення регулятивного капіталу до сукупних активів.

Протягом звітного періоду капітал Компанії був достатній для підтримання поточної діяльності, покриття ризиків, пов'язаних з виконанням банківських операцій, дотриманням економічних нормативів достатності капіталу.

Контроль за дотриманням Товариством нормативів капіталу, встановлених НКЦПФР, здійснюється на постійній основі.

Справедлива вартість фінансових інструментів

Справедлива вартість – сума, за якою можна обміняти актив або погасити зобов'язання в операції між обізнаними, зацікавленими та незалежними особами.

Методики та припущення, які використовуються для оцінки справедливої вартості фінансових інструментів, які обліковуються за амортизованою собівартістю, включають наступне:

- вважається, що справедлива вартість наступних видів фінансових активів дорівнює їх балансовій вартості:

- грошові кошти та їх еквіваленти;
- короткострокові (до трьох місяців) фінансові активи (кошти в банках);
- інші фінансові активи, включаючи дебіторську заборгованість (враховуючи короткостроковий характер таких активів);

- вважається, що справедлива вартість наступних видів фінансових зобов'язань дорівнює їх балансовій вартості:

- короткострокові (до трьох місяців) фінансові зобов'язання;
- кошти на вимогу фізичних, юридичних осіб, небанківських фінансових установ;
- інші фінансові зобов'язання, включаючи кредиторську заборгованість (враховуючи короткостроковий характер таких зобов'язань).

11. Події після Балансу.

На дату надання фінансової звітності в діяльності Компанії не було встановлено подій, які можуть вплинути на показники фінансової звітності та могли б вимагати змін наданої інформації.

Директор

Бакшеєва Н.С.

Головний бухгалтер

Маковська Т.В.

